

קטנה וריהטה אותה בעתיקות שהביאה מלונדון. "הסתובבתי שם כמו ליידי אוף לייזר", סיפרה נחמה. "הרגשתי שאני שייכת למאה הקודמת לפי המקום והאוויר רה, ולכן גם התחלתי להתלבש באותו הסיגנון.

"לפני כמה חודשים הסתובבתי בכיכר המדינה וראיתי חנות עתיקות. ניגשתי לשם, הצגתי את עצמי ואמרתי לבעלות החנות: אני קונקורנטי, לא קליינטי, או הן ענו לי: למה לך לשבת למכור לבד, בואי תצטרפי אלינו. וכך עברתי אל ורה ליבלנד ורותי בורנו ואנחנו מס' תדרות יפה מאד ולא רבות בכלל."

הן הציעו למכירה ריהוט עתיק שגילן הממוצע 70 שנה ובין כליהבית שלהן יש כלי לסוכריות העשוי מסף, שעליו הכתובת: "אדון ישראל ליפסקי קיבל את זה ביום חתונתו 17.8.1904 על-ידי מעסי-קיו חברת רהיטי ליברפול."

"היום עתיקות מאד באופנה", אמרה השותפה רות. "אני חושבת שהטלוויזיה תרמה המון לנושא הזה על-ידי הצגת סר-טים כמו לילי, אדונים ומשרתים, הנרי השמיני. אנשים שראו את הסרטים מגי-לים פיתאום שהם יכולים להשיג פריטים דומים ולראות את עצמם שייכים לתקור פה והיא."

לאפולו

אין מחיר

מאיר שטרן מגלריה שטרן יש אר-דות כל תמונה סיפור. מאיר, שלמד אמנות בלונדון והיה במשך זמן רב מורה

מלפני מאה שנה, שהובאו מאיטליה, יוון, סין, ואנגליה. מאחרי השולחן — ארונות ספרדיים משנת 1750. בעל-החנות, הנרי צוויג (שני משמאל) התלוצץ: "אני לכל הפחות עוד לא ענתקה."

נערך באחד הדוכנים: בני קרסו (מימין) הביא את בנו, אלי, ללמוד תרבות. על השולחן לידו ניצבים כלי כסף וחרסינה

שהתגורר בארץ בזמן הבריטים. כאשר ער-בו הבריטים את הארץ לקח איתו הכומר את התמונה לאנגליה. שריפה גדולה בבני-תו כילתה את מחציתה. מאיר שטרן חתך את החלקים השרופים והדביק את התימת-הצייר בתחתית התמונה. לפי הליתוגרפיה של התמונה מספר שטרן כי בחלקים ה-שרופים נראו ערבים בורחים וגמלים. גולת הכותרת של היריד, היא, כמובן, פיסלו של אפולו, אלהיפוי היווני הנמ-

מסנת 1840 עברה גילגולים רבים עד שהגיעה לידיה של ג'ורג'יה. שכנתה ביריד, ורה ליבנד התיישבה לפרש על הספה. המישפחה שהחזיקה בספה מכרה אותה לאחר שנודע לה מקורה.

תמיני משך את עיני הדוגמנית לשעבר סטיל בן שימטון, ש' התייצבה מתחיתו. היא החליטה שהוא יקר.

לצורך, עבר בשנים האחרונות לרסטור-ציה של תמונות.

הוא אוסף בעיקר תמונות של ציירים יהודיים. ברשותו תמונה של "הרמברנט היהודי", איזידור קאופמן, שנפטר בשנת 1921 בווינה והתמחה בציור בחורי-ישיבה ורבנים. תמונתו עולות היום בין 20 אלף ל-80 אלף דולר. בזמן מלחמת-העולם הי-שנייה החביאו יהודים תוצרים כאחד את התמונות מפני הנאצים, שנהגו להשמיד כל חומר הקשור ביהודים. אחרי המל-חמה התגלו תמונות רבות כשהן מוחבאות בעליות-גג, ונלקחו למוסיאונים או שנימי-כרו לאוספים פרטיים.

תמונה אחרת הנמצאת ברשותו של שטרן היא תמונה של הצייר אדווין הרפר, שביקר בארץ בזמן התורכים. התמונה הי-מתארת את ירושלים היתה שייכת לכומר

ג'ורג'יה הרסטון התחיי-לה לעסוק בעתיקות מ-תוך שיעמום. עבורה זה רק עסק.

צא בחנות אנטיקוואריום. בעל החנות, דני פינקוס, מספר כי הפסל הוא מהמאה הראי-שונה לספירה. פסל זה של אפולו נחשב לאחד היפים בעולם ולדעת יודעי דבר, אפשר להשוותו רק עם הפסל של אפולו בלדורה הנמצא בוותיקאן. הפסל עשוי משיש והאל היפה נראה כשהוא יושב על השמש, כי אפולו הוא גם אלה-השמש.

אחד העובדים בחנות, צביקה, אהב מאד את אפולו. צביקה הוא רווק בן עשר-רים, וגם אם כי אינו יפה כאפולו הרי תיספורתו עשויה בדומה לזו של האל המפוסל. "המודה חוזרת אחרי 2000 שנה."

התברך צביקה. הפסל אומנם מוצג ביריד אך בעליו, דני, אינו מתכוון למכור אותו. "לפסל הזה אין מחיר. הוא אליה-אבה, אלי-השמש והאור, ומפיו לא יצאה מילת שקר. הוא יישאר איתי לתמיד."

אל השמש היפה זכה גם להופיע בטלוויזיה. אין לו מחיר לדברי הבעלים. הפסל הוא מהמאה הראשונה לספירה ונחשב אחד היפים מסוגו בעולם.

אפולו